Czyste Piękno
Pure Beauty

Warszawa, 17 lutego 2014 r.

Komisja Europejska
200, Rue de la Loi
B-1049 Bruksela
Belgia

Do wiadomości:
Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej
200, Rue de la Loi
B-1049 Bruksela
Belgia

Urzędnik prowadzący sprawę:
Monika Waloszczyk
TAXUD-UNIT-C3@ec.europa.eu

Dotyczy: skargi sygn. EU/5576/13

Szanowna Pani,

w imieniu Polskiego Stowarzyszenia Producentów Kosmetyków i Środków Czystości pragnę wyrazić poparcie skargi sygn. EU/5576/13.

Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości jest organizacją działającą od 1992 r. w oparciu o synergię przemysłu kosmetycznego i detergentowego, w tym biocydowego. W zgodzie z zasadą zrównoważonego rozwoju promujemy postęp naukowy, ekonomiczny i społeczny, przyczyniając się do poprawy warunków zdrowotnych i bytowych społeczeństwa. Jesteśmy organizacją aktywnie zaangażowaną w promowanie na terenie Polski paneuropejskich projektów dotyczących zrównoważonego rozwoju będących wyrazem odpowiedzialności branży wobec środowiska i społeczeństwa. Przykładem tego są projekty „Przyjazna Czystość" jak również „Eurokompakt". Działamy w sposób przejrzysty i odpowiedzialny, z poszanowaniem wartości etycznych i zasad uczciwej konkurencji, w trosce o dobro konsumentów i środowisko naturalne.
Misją Stowarzyszenia jest promocja oraz szeroko pojęta współpraca na rzecz zrównoważonego rozwoju branży kosmetycznej i środków czystości w Polsce. Członkowie Stowarzyszenia to uznani

producenci i dystrybutorzy aktywni w sektorze konsumenckim oraz przemysłowo-instytucjonalnym, a także private labels.

W szczególności pragniemy odnieść się do poniższych kwestii:

a) Zwolnienie dla alkoholu etylowego zużywanego do czyszczenia linii produkcyjnych

Wyrażamy zadowolenie w związku ze zmianą dotychczasowego stanowiska polskich władz w zakresie zwolnienia od akcyzy dla częściowo skażonego alkoholu etylowego zużywanego do czyszczenia linii produkcyjnych z uwagi, że treść art. 32 ust. 4 pkt 2[1] polskiej ustawy akcyzowej nie stoi w sprzeczności z art. 27 ust. 1 lit. b) Dyrektywy Strukturalnej[2].

Restrykcyjna interpretacja powyższych przepisów przez Ministerstwo Finansów oraz polskie organy podatkowe jest przyczyną opodatkowania podatkiem akcyzowym częściowo skażonego alkoholu etylowego wykorzystywanego do mycia linii produkcyjnych wbrew literalnemu brzmieniu regulacji unijnych oraz krajowych.

Uważamy, że wydanie przez władze polskie wiążącej interpretacji ogólnej prawa podatkowego, mającej na celu zapewnienie jednolitego stosowania prawa podatkowego przez ograny podatkowe w kwestii zwolnienia dla częściowo skażonego alkoholu wykorzystywanego do mycia linii produkcyjnych stanowi istotny aspekt dla wielu producentów. Z uwagi na powyższe postulujemy o jednoznaczną interpretację w przedmiotowej kwestii.

b) Zwolnienie dla alkoholu etylowego zużywanego w granicach dopuszczalnych norm zużycia i dopuszczalnych ubytków

Stowarzyszenie uważa, że zakres zwolnienia w sposób niebudzący wątpliwości wynika z art. 27 ust. 1 lit. b) Dyrektywy Strukturalnej i obejmuje każdą ilość alkoholu, która zostanie poddana skażeniu i wykorzystana do produkcji. Z uwagi, że pojęcia określone w tym przepisie są pojęciami prawa unijnego, niezbędna jest ich jednolita interpretacja na terenie całej UE.

W Polsce nie ma pozwolenia na zwolnienie całości zużytego alkoholu, ale tylko takiej jego ilości, która nie przekracza limitów ustalonych przez organ podatkowy.

---

[1] Ustawa o podatku akcyzowym z dnia 6 grudnia 2008 r., tj. z dnia 29 kwietnia 2011 r. (Dz. U. Nr 108, poz. 626, ze zm., dalej: **ustawa akcyzowa**)

[2] Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. UE. L Nr 316, str. 21, ze zm., dalej: **Dyrektywa Strukturalna**)

Producenci niejednokrotnie są zmuszeni do dodania do produktu aktywnego dodatkowej ilości alkoholu skażonego w celu np. pozyskania wymaganej jakości produktu. W takich sytuacjach, pomimo iż alkohol etylowy został zużyty do produkcji podlegającej zwolnieniu (zużycie alkoholu etylowego jest odpowiednio udokumentowane), producent przekraczając dopuszczalne normy zużycia ustalone prawnie jest zobowiązany do uiszczenia podatku akcyzowego.

W celu zapewnienia zgodności polskich przepisów prawa z przepisami wspólnotowymi w zakresie zwolnienia dla częściowo skażonego alkoholu etylowego wykorzystywanego do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, zasadne wydaje się wprowadzenie niżej wymienionych propozycji rozwiązań:

- wprowadzenie do polskiej ustawy akcyzowej regulacji analogicznych do tych, które funkcjonują w innych Państwach Członkowskich Unii Europejskiej, pozwalających podatnikom udowodnić, na jaki cel faktycznie został zużyty alkohol etylowy (przekraczający normy ustalone przez organ podatkowy). Umożliwiłoby to, aby jedynie alkohol etylowy zużyty niezgodnie z przeznaczeniem podlegałby opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, co byłoby zgodne z art. 27 ust. 1 lit. b) Dyrektywy Strukturalnej
  lub
- wprowadzenie regulacji, które funkcjonują w polskim systemie podatku akcyzowego w odniesieniu do innych kategorii wyrobów akcyzowych zharmonizowanych na poziomie UE (np. w przypadku wyrobów węglowych bądź wyrobów gazowych). Regulacje te w odmienny sposób normują przedmiotową kwestię, przerzucając ciężar dowodu na organy podatkowe. Zgodnie z art. 31a ust. 2 ustawy akcyzowej zwalnia się od akcyzy powstałe u finalnego nabywcy wyrobu węglowego straty wyrobu, nabytego w ramach zwolnienia, jeżeli w wyniku postępowania podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tego wyrobu do innych celów niż podlegające zwolnieniu.

Zasadne wydaje się być wprowadzenie analogicznej regulacji w odniesieniu do ponadnormatywnego zużycia częściowo skażonego alkoholu etylowego, wykorzystywanego do celów zwolnionych od akcyzy. Spowodowałoby to objęcie podatkiem akcyzowym alkoholu skażonego tylko w tej ilości, która faktycznie wykorzystana została do innych celów niż podlegające zwolnieniu, gdyż tylko to stanowi naruszenie art. 27 ust. 1 lit. b) Dyrektywy Strukturalnej.

Stowarzyszenie pragnie odnieść się do kwestii norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych. Polskie prawo ustala maksymalny poziom norm dopuszczalnych ubytków dla częściowo skażonego

alkoholu etylowego w załączniku 1 rozporządzenia w sprawie maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków i dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych[3].

Uważamy, że maksymalny poziom norm ubytków określony ww. rozporządzeniem jest w wielu przypadkach nieadekwatny do rodzaju wyrobów akcyzowych, w tym alkoholu etylowego i ich właściwości fizyko-chemicznych oraz specyfiki produkcji.

Powyższe prowadzi do sytuacji, w której ubytki naturalne (wynikające z właściwości wykorzystywanych wyrobów akcyzowych), podlegające wyłączeniu z opodatkowania na gruncie art. 7 ust. 4 Nowej Dyrektywy Horyzontalnej[4], są opodatkowywane. Brak regulacji prawnych w tym zakresie umożliwiających udowodnienie, że ubytki, które powstały w toku produkcji, stanowią ubytki naturalne, prowadzi do sytuacji, w której organy podatkowe uznając, że ubytki alkoholu etylowego wynikają z jego właściwości (alkohol nie został zużyty niezgodnie z przeznaczeniem), a zatem stanowią ubytki naturalne nie mają prawnej możliwości zwolnienia ich od podatku akcyzowego, gdyż nastąpiło przekroczenie norm dopuszczalnych ubytków. Uważamy, że producenci powinni mieć możliwość wykazania przyczyn powstania nadmiernych ubytków naturalnych i udowodnienia, że alkohol etylowy nie został zużyty do innych celów niż podlegające zwolnieniu oraz skorzystania z możliwości zwolnienia od podatku akcyzowego.

Uważamy, że w odniesieniu do kwestii dopuszczalnych norm zużycia zasadnym wydaje się wprowadzenie do polskiej ustawy akcyzowej jednego z wyżej zaprezentowanych wariantów, prowadzących do opodatkowania wyłącznie alkoholu etylowego, który zużyty został do innych celów niż podlegające zwolnieniu. Słusznym byłoby także wprowadzenie regulacji prawnych, które gwarantowałyby zwolnienie od podatku akcyzowego ubytków naturalnych, wynikających z właściwości alkoholu etylowego.

W imieniu Polskiego Stowarzyszenia Producentów Kosmetyków i Środków Czystości,

Anna Oborska

z up. DG
Katarzyna Majos

Dyrektor Generalny

---

[3] Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków i dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych (Dz.U. z 2013 r., poz. 166)

[4] Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz. Urz. UE L 197 z 29.07.2009, str. 24, ze zm., dalej **Nowa Dyrektywa Horyzontalna**)